

ת"פ 25721/09/16 - מדינת ישראל נגד דורון עמרי ואקנין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25721-09-16 מדינת ישראל נ' ואקנין
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה קיפניס

המאשימה

נגד

דורון עמרי ואקנין
ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן

הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. המדינה מייחסת לנאשם 3 עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: 'החוק').
2. המאשימה טוענת כי עובר ליום 28.06.16 התעמתה אשתו של הנאשם עם נהג הסעות על רקע ויכוח לגבי מקום חניה סמוך לבית הספר "אימרי דוד" ברחוב ההגנה 106 בתל אביב, מקום בו עבד כמאבטח, דני חן. להלן: ("המתלונן").
3. למחרת התקרית בין נהג ההסעות לאשתו הגיע הנאשם לבית הספר והתעמת עם המתלונן מאחר וזה לא התערב לטובת אשתו בוויכוח עם נהג ההסעות. המתלונן הסביר לו כי אין זה מתפקידו להכריע בסכסוכי חניה ובתגובה קילל אותו הנאשם ואמר לו כי ידאג לכך שיהיה נכה וכי אביו אשר ריצה מאסר עולם יטפל בו.
4. ביום 28.06.16 בשעה 08:20 לערך, הגיע הנאשם ברכבו וחנה מול השער. המתלונן העיר לנאשם כי אסור להחנות מול השער כיוון שהדבר מפריע לתלמידים הנכנסים לבית הספר.
5. לדברים אלה הגיב הנאשם באומרו: "**אני אעשה מה שאני רוצה, מי אתה יא בן זונה, אף אחד לא יגיד לי מה לעשות, אני אעשה מה שאני רוצה. מאז מה שעשית לאשתי אני אמרר לך את החיים עד סוף חיי... אני ארביץ לך, אני אשבור לך את הידיים**", והניף יד מאוגרפת לעבר פניו.
6. הנאשם עזב את בית הספר, אך חזר כעבור כ-10 דקות. בהמשך, יצא משער בית הספר לבנות הסמוך שבו עבד כמאבטח אדוארד מקסימוב. הנאשם פנה למקסימוב ואמר לו: "**אני משתים עליכם, אבא שלי הרג בן אדם**".

וישב מאסר עולם, אני יריתי על מישהו ברגל וישבתי שש שנים בכלא, אני לא מפחד מהמשטרה, אתם לא יודעים מאיזה משפחה אני".

7. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הנאשם הודה בעובדות 1 ו-2, דהיינו, בוויכוח שהיה בין אשתו לבין נהג ההסעות. הוא כפר בכך שהיה בינו לבין המתלון ויכוח בנושא האירוע בין אשתו לנהג ההסעות וכן כפר בתוכן הדברים המיוחסים לו בוויכוח בינו לבין המתלון ביום 28.06.16. הנאשם כפר בדברים המיוחסים לו כלפי המאבטח מקסימוב.

8. ב"כ הנאשם מסרה בישיבת ההקראה: **"...הנאשם כופר גם בהנפת אגרופ ואינני מבינה מדוע חברי ציינו זאת בכתב האישום כשסרטון שקיים מלמד אחרת".**

מהלך הדין:

9. מטעם המאשימה, העידו שני המאבטחים והוגש דו"ח פעולה של רס"מ הלל יוגב. מטעם ההגנה העיד הנאשם. לעדים הוצג סרטון אבטחה של בית הספר שתיעד ויזואלית את התקרית.

10. המתלון העיד ואמר כי המתח בינו לבין הנאשם התפתח בשני שלבים. השלב הראשון, בתחילת שנת הלימודים, נוכח אי התערבותו של המתלון בתקרית בין נהג הסעות לאשתו של הנאשם. בסוגיה זו המחלוקת מתייחסת למועד התקרית.

בעניין זה, גרסת המתלון הינה עדיפה בעיני. הגרסה מקבלת חיזוק גם מדברי המאבטח בבית הספר לבנות, שהודעתו (ת/13) הוגשה מכוח ההלכה של הקפאת **הזכירה** שבעבר.

11. העד ציין בהודעתו כי **דני** (המתלון ד.ב.) סיפר לו שלפני שלושה חודשים היה סכסוך בין אשת הנאשם עם נהג מונית בחנייה והנאשם בא בטענות לדני **"למה לא התערב לטובת אשתו"**.

ברור כי דברים אלה הם בגדר עדות שמיעה, אך יש להם ערך ראיתי לעניין עצם אמירתם על ידי המתלון.

12. המתלון עשה עלי רושם אמין. דבריו מתיישבים גם בדברים שצולמו במצלמות האבטחה של בית הספר. יצוין כי לא המתלון ולא הנאשם חלקו על כך שהצילומים משקפים את מה שהיה. כל אחד מהצדדים ביקש לפרש בצורה שונה את הסרטונים.

13. בסרטונים רואים בבירור כי הנאשם מגיע זועם לכיוון המתלון. המתלון נסוג ומנסה להתרחק מהנאשם. כמו כן, רואים את הנפת היד של הנאשם, אם כי לא ניתן לפסול את האפשרות כי הניף ידו מתוך כעס על המתלון, כלי כוונה לפגוע בו פיזית.

14. תוכן האיומים שהוזכרו על ידי המתלון דומים בתוכן לדברים שנמסרו על ידי המאבטח מקסימוב. יש בכך כדי לחזק את דבריו המהימנים של המתלון.

15. דברי העד אדוארדו מקסימוב, כפי שנמסרו במשטרה (ת/3) מציגים את מה שהתרחש באופן כללי בינו לבין הנאשם. מאחר ונוכח מצבו הרפואי, לא ניתן היה לחקור עד זה בחקירה נגדית יעילה, החלטתי להתייחס בזהירות לדבריו ב-

ת/3.

אני מוכן להניח לטובת הנאשם כי עד זה אמר לו במהלך הוויכוח ביניהם "אני לא פראייר, אתה רוצה, בוא נתמודד...".

דברים אלה ודברים אותם טען הנאשם כי עד זה אמר לו מצביעים על שיחה שהיתה בה עימות, לכאורה בלי כל סיבה והצדקה - דבר התומך בדברי מקסימוב כי הנאשם השמיע גם כלפיו איומים.

16. לא מצאתי ממש בטענה כי אי מסירת כל האיומים באופן מפורט במהלך העימות פוגע במהימנות המתלון.

17. הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין. דבריו כי התלונה נמסרה כיוון שאמר למתלון כי יעיף אותו מבית הספר בדרכים חוקיות אינה אמת.

גרסה זו חייבה קשירת קשר מידי בין שני המאבטחים ומסירת דברים שקריים לגבי התקרית באותו יום וכן תיאום גרסאות לעניין מועד התקרית בין נהג ההסעות ואשת הנאשם.

18. התרשמתי כי הנאשם הבין את חומרת דבריו כלפי שני המאבטחים ולכן חיפש גרסה שתסביר את התנהגותו בעת שנחקר במשטרה.

19. גרסה זאת כאמור אינה מהימנה בעיני ועומדת בסתירה לשתי העדויות המהימנות ולתוכן שני הסרטונים.

20. נוכח כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, במעמד הצדדים